

41 Cmc 300/2004

17 Cm 343/2004

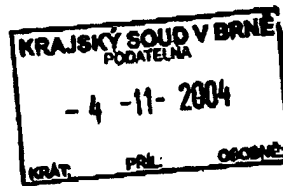
SJP

Strnad, Javornická a Partneři
Advokátní kancelář

Sídlo kanceláře:
Staroměstské náměstí 17
110 00 Praha 1
Česká republika

Kontakty:
Tel.: +420 224 225 883
Fax: +420 224 223 678
www.sjp.cz

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 Brno

V Praze dne 1.11.2004

Žalobce:

Veolia Water Česká republika, s.r.o.
se sídlem Praha 1, Pařížská 11, PSČ: 110 00
IČ: 49679821, obchodní společnost zapsaná v obchodním
rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C., vložka
21695

Právně zastoupený:

Mgr. Ing. Zdeněk Strnad, advokát zaps. v ČAK pod registračním
číslem 10162, se sídlem Václavské nám. 47, 110 00 Praha 1

Žalovaný:

1. MVDr. Stanislav Mišák, trvale bytem Tylova 1205, 765 02
Otrokovice, Okres: Zlín
2. Město Otrokovice, se sídlem Otrokovice 1340, 765 02 Otrokovice,
IČ: 00284301

Žaloba na ochranu dobré pověsti právnické osoby

Trojmo

Soudní poplatek bude zaplacen převodem na účet soudu

Přílohy:

1. Plná moc právního zástupce Žalobce
2. Výpis z obchodního rejstříku Žalobce
3. Výpis dat Žalovaného 2) z registru ekonomických subjektů ARES
4. Internetový výpis města Otrokovice ze serveru veřejné správy www.mesta-obce.cz;
5. Veřejně přístupné údaje zveřejněné na internetových stránkách Žalobce (www.veoliawater.cz);
6. Internetové výpisy z obchodního rejstříku obchodních společností patřících do koncernu Veolia Water v České republice
7. Přepis článku „Zlínskern zmitají ostré spory o vodu“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004
8. Přepis článku „Akcie vodáren připluly bez konkurzu“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004
9. Přepis článku „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004
10. Internetový výpis společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. z obchodního rejstříku
11. Smlouva o prodeji části podniku uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.
12. Smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.
13. Nález Ústavního soudu České republiky ÚS 721/2000
14. Tiskové prohlášení samospráv k situaci ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.
15. Smlouva o nájmu majetku oboru vodovodů a kanalizací a o právech a povinnostech z nájmu vyplývajících a s nájmem souvisejících uzavřená mezi Severočeskými vodovody a kanalizacemi, a.s. a Severočeskou vodárenskou společností, a.s.
16. Tabulka srovnání cen vodného a stočného
17. Výměr MF č.01/2004, kterým se stanoví seznam zboží s regulovanými cenami
18. Prezentace společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s.
19. Internetový výpis společnosti Penta Finance, a.s. z obchodního rejstříku
20. Výpis ze Slovníku cizích slov pro nové století

I.

Žalobce je řádně existující společností podle práva České republiky. Žalovaný 1) je fyzickou osobou, starostou města Otrokovice. Žalovaný 2) je obcí podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění.

Důkaz:

Výpis z obchodního rejstříku Žalobce

Výpis dat Žalovaného 2) z registru ekonomických subjektů

Internetový výpis města Otrokovice ze serveru veřejné správy www.mesta-obce.cz

II.

Žalobce je největší společností na českém vodohospodářském trhu v oblasti výroby a distribuce pitné vody a odvádění a čištění odpadních vod. Jediným společníkem Žalobce je obchodní společnost COMPAGNIE GENERALE DES EAUX se sídlem 52, rue d'Anjou, 75008 Paris, Stát: Francouzská republika, která byla založena v roce 1853 dekretem císaře Ludvíka Napoleona Bonaparte. V průběhu 150 let vývoje se tato společnost stala světovou jedničkou v poskytování služeb v oblasti výroby a distribuce pitné vody a odvádění a čištění odpadních vod. Tyto služby poskytuje 110 milionům obyvatel a 40 000 průmyslových podniků ve více než 56 zemích světa, přičemž v roce 2002 dosáhla celosvětového obrátu ve výši 13,3 miliardy euro. Z historických důvodů si mateřská francouzská společnost ponechala ve Francii svoji firmu COMPAGNIE GENERALE DES EAUX, zatímco v ostatních státech světa podnikají dceřiné koncernové společnosti pod firmou Veolia Water.

V České republice operuje Žalobce prostřednictvím obchodních společností patřících do koncernu Veolia Water na téměř 40 % českého vodohospodářského trhu. V roce 2002 dosáhl koncern Veolia Water na území České republiky ročního obrátu 8,9 miliard Kč. Své služby poskytuje 3 400 000 obyvatel České republiky a zaměstnává 5 600 zaměstnanců. Do skupiny Žalobce přitom patří následující obchodní společnosti:

- i) Pražské vodovody a kanalizace, a.s.
- ii) Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.
- iii) Vodárna Plzeň, a.s.
- iv) I.JVS, a.s.
- v) Středomoravská vodárenská, a.s.
- vi) Vodohospodářská společnost Sokolov, s.r.o.
- vii) Aqua Příbram, spol.s.r.o.
- viii) Vodovody a kanalizace Říčany u Prahy, spol.s.r.o.

Poslední obchodní společností ze skupiny Žalobce je společnost Zlínská vodárenská, a.s.

Důkaz:

Veřejně přístupné údaje zveřejněné na internetových stránkách Žalobce (www.veoliawater.cz)

Výpisy z obchodního rejstříku obchodních společností patřících do koncernu Veolia Water v České republice

Výpověď svědkyně Evy Kučerové, ředitelky komunikace Žalobce pro střední Evropu a Rusko

III.

Dne 26.10.2004 byly v nejčtenějším deníku v České republice - Mladá Fronta Dnes uveřejněny v příloze Východní Morava následující články: „Zlínskem zmítají ostré spory o vodu“ (str. 1); „Akcíe vodáren připuly bez konkurzu“ (str. 3) a „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“ (str.3).

Výše označené předmětné články obsahovaly celou řadu tvrzení Žalovaného 1) dotýkajících se nebo souvisejících se Žalobcem a obchodní firmou Veolia Water, která byla zkreslující, zavádějící a nepravdivá. Podle pevného přesvědčení Žalobce, předmětná tvrzení, jejichž rozbor je uveden níže, neoprávněně a hrubým způsobem zasahují a poškozují dobrou pověst Žalobce.

Důkaz:

Přepis článku „Zlínskem zmítají ostré spory o vodu“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004

Přepis článku „Akcíe vodáren připuly bez konkurzu“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004

Přepis článku „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“ zveřejněného v MF Dnes dne 26.10.2004

IV.

Výše uvedené články se týkají provozování vodovodů a kanalizací ve zlínském regionu poté, co dne 30.4.2004 došlo k uzavření Smlouvy o prodeji části podniku mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s. a Smlouvy o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury mezi těmiž subjekty. Jak uvedeno výše, Zlínská vodárenská, a.s. je společností ze skupiny Žalobce. Uzavření obou uvedených smluv proběhlo zcela v souladu s právním řádem České republiky a bylo schváleno valnou hromadou společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. 77,24% většinou přítomných akcionářů. Smlouva o prodeji části podniku byla v souladu s příslušnými ustanoveními obchodního zákoníku přezkoumána znalcem z hlediska správnosti ceny prodávané části podniku a byly splněny i všechny ostatní podmínky stanovené příslušnými právními předpisy. **Velmi významnou je pak také skutečnost, že v souladu se stanovami společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. musel s uzavřením výše uvedených smluv souhlasit také majitel akcie se zvláštními právy (tzv. zlatá akcie), kterým je Fond národního majetku, respektive ministerstvo zemědělství, jemuž byl výkon těchto práv svěřen. Tyto informace jsou veřejně přístupné ve sbírce listin rejstříkového soudu**

Důkaz:

Výpis společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. z obchodního rejstříku

Smlouva o prodeji části podniku uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.

Smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.

Stanovy akciové společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. – uložené ve sbírce listin obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně

Zápis z VH společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. ze dne 30.4.2004 – uloženy ve sbírce listin obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně

V.

Dne 26.10.2004 pak byly v deníku Mladá Fronta Dnes zveřejněny výše uvedené články, ve kterých se Žalovaný 1) vyjadřuje provozování vodovodů a kanalizací ve zlínském regionu po uzavření výše uvedených smluv. Tvrzení Žalovaného 1) podle pevného přesvědčení Žalobce neoprávněně zasahují do jeho dobré pověsti a jsou nepravdivá a zavádějící. Pro Žalobce je nicméně velmi obtížné zjistit, zda výroky Žalovaného 1) jsou oficiálním stanoviskem města Otrokovice či pouze výplodem starosty tohoto města. V této souvislosti je nutné poukázat na náleží Ústavního soudu České republiky ÚS 721/2000, ve kterém byla řešena otázka, zda úkony starosty skutečně vyjadřují relevantně projevenou vůli obce. Ústavní soud v tomto náleží konstatoval, že názor, že jakýkoliv úkon starosty města zavazuje obec navenek, je v rozporu s principem obecní samosprávy a zaujal tedy názor, že starosta obce nemohl a nemůže vytvářet sám vůli obce, ale pouze mohl a může tuto vůli navenek sdělovat a projevovat. I když uvedený náleží Ústavního soudu se týká platnosti právního úkonu, je třeba pohlížet na vyjádření Žalovaného 1) jako fyzické osoby a současně starosty města Otrokovice pod zorným úhlem tohoto ústavního náleží, zejména v tom směru, zda se jedná o oficiální stanoviska Žalovaného 2) či zda v daném případě jde pouze o exces starosty města Otrokovice, který projevil svůj názor vůči Žalobci na veřejnosti sám bez pověření orgánů Žalovaného 2).

Žalobce není schopen tuto otázku posoudit zejména vzhledem ke skutečnosti, že na internetových stránkách Žalovaného 2) se nachází Tiskové prohlášení samospráv k situaci ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. zabývající se obdobnou problematikou. Pokud rada či zastupitelstvo města Otrokovice souhlasilo či pověřilo starostu města ke zveřejnění napadených stanovisek a tvrzení, pak má Žalobce za to, že odpovídá město za neoprávněný zásah do dobré pověsti Žalobce, v opačném případě má Žalobce za to, že jde o exces z projevu vůle města a za neoprávněný zásah do dobré pověsti Žalobce odpovídá Žalovaný 1) jako osoba vyjadřující své osobní názory a stanoviska.

Důkaz:

Náleží Ústavního soudu České republiky ÚS 721/2000

Tiskové prohlášení samospráv k situaci ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.

VI.

K jednotlivým tvrzením Žalovaného 1), které byly zveřejněny ve výše uvedených článcích publikovaných v deníku Mladá Fronta Dnes dne 26.10.2004, uvádí Žalobce následující:

Článek „Zlínskem zmítají ostré spory o vodu“

i) Tvrzení I:

„Lidé současnou situaci ještě moc nechápu. Je to, jako bych k někomu přišel do kuchyně a řekl, že voda z kohoutku je moje a on ji bude ode mne kupovat. Ale musí se starat o potrubí. Běda, jestli v zimě zamrzne,“ připodobňuje situaci otrokovický starosta Stanislav Mišák.

Toto „podobenství“ se týká tzv. provozního modelu provozování vodovodů a kanalizací, nicméně je zcela mylné. Přitom vzhledem k tomu, že v prvním odstavci předmětného článku je za provozovatele vodovodů a kanalizací ve zlínském regionu označena společnost Zlínská vodárenská, a.s., dceřiná společnost Veolia Water, dotýká se toto „podobenství“ Žalobce a zasahuje do jeho dobré pověsti.

Tzv. provozní model spočívá v oddělení vlastnictví vodárenské infrastruktury a jejího provozování, tzn., že vlastníkem vodovodů a kanalizací je jedna osoba a provozovatelem jiná osoba. Vztahy mezi těmito osobami se pak řídí provozní smlouvou, jejíž uzavření předjímá zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, v platném znění v ustanovení § 8 odst. 2. Tento zákon nicméně neurčuje podstatné náležitosti ani obsah takové smlouvy a z hlediska práva tedy

může jít typově například o mandátní či nájemní smlouvu. Taková smlouva nicméně vždy upravuje základní práva vlastníků a provozovatelů vodárenské infrastruktury a především stanoví, jakým způsobem se v souladu s právními předpisy bude stanovovat a schvalovat výše vodného a stočného. Vlastníkem vodárenské infrastruktury přitom bývá pravidelně obec, ale není vyloučeno, aby jím byla obchodní společnost, čili osoba soukromého práva. Příkladem může být vztah mezi Severočeskými vodovody a kanalizacemi, a.s. (provozovatel – společnost ze skupiny Žalobce) a Severočeskou vodárenskou společností, a.s. (vlastník infrastruktury – společnost, jejímiž akcionáři jsou výhradně města a obce Ústeckého a Libereckého kraje). Provozovatelem vodovodů a kanalizací však nemůže být libovolná osoba, ale pouze osoba, která v souladu s ustanovením § 6 zákona o vodovodech a kanalizacích získá příslušné oprávnění.

Provozní model je dlouhodobě neefektivnější model provozování vodárenské infrastruktury a je využíván na více než 60% vodárenského trhu v České republice. Doporučuje ho Evropská unie i ministerstvo zemědělství ČR. Cílem uzavření výše uvedených smluv o prodeji části podniku a o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury bylo právě vytvoření tzv. provozního modelu v regionu obsluhovaném společností Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. Všechny společnosti z koncernu Veolia Water v České republice využívají tento model. Výsledkem je garantovaný sociálně únosný vývoj cen vodného a stočného na obsluhovaných územích, který se ve většině případů pohybuje pod celorepublikovým průměrem růstu vodného a stočného.

„Podobenství“ použité v článku je z ekonomického hlediska zcela nesmyslné, neboť zavedením provozního modelu naopak dochází k jasnější definování finančních toků. Tyto toky mají následující podobu: Vlastník infrastruktury inkasuje nájemné (místo příjmu z vodného a stočného) a na základě svého uvážení (v případě obchodní společnosti usnesením valné hromady) tento příjem investuje do vlastní infrastruktury, vyplácí v podílech na zisku či přijme jiné rozhodnutí o rozdělení zisku aprobované zákonem v případě obchodních společností. **Současně se vlastník infrastruktury zcela zbavuje provozních nákladů, které nese provozovatel, jenž současně získává právo na výběr vodného a stočného a je jen jeho podnikatelským rizikem, zda za této situace dokáže produkovat zisk. V žádném případě tedy nejde o „prodej vody jejímu vlastníkovi“, jak nepravdivě uvádí žalovaný ve vztahu k žalobci.** Právě provozního modelu bylo docíleno uzavřením Smlouvy o prodeji části podniku uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s. a Smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.

Důkazy:

Písemný přepis článku „Zlínskem zmitají ostré spory o vodu

Smlouva o prodeji části podniku uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.

Smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury uzavřená mezi společnostmi Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. a Zlínská vodárenská, a.s.

Smlouva o nájmu majetku oboru vodovodů a kanalizací a o právech a povinnostech z nájmu vyplývajících a s nájmem souvisejících uzavřená mezi Severočeskými vodovody a kanalizacemi, a.s. a Severočeskou vodárenskou společností, a.s.

Článek „Akcí vodáren připluly bez konkurzu“

ii) **Tvrzení II**

V dalším předmětném článku žalovaný 1) uvedl následující tvrzení:

„Všechno prosadili na valných hromadách, které byly v rozporu s obchodním zákoníkem. Jednají na základě neplatných smluv. Když je soud zruší, bude to vyřešené. Když se nedovoláme

spravedlnosti u nás, tak půjdeme dál. Věřím, že v Evropě právo skutečně vládne," reaguje starosta Otrokovic Stanislav Mišák.

K výše uvedenému tvrzení, které se opět jednoznačně dotýká dobré pověsti Žalobce, vzhledem k tomu, že celý článek je uvozen větou „*Francouzský vodárenský gigant Veolia Water, jednička v českém vodárenství posluje, už tak téměř neohrožitelnou pozici na domácím trhu*“, Žalobce uvádí, že neexistuje žádné soudní rozhodnutí, které by prohlásilo usnesení valné hromady (společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.) o uzavření výše uvedených smluv o prodeji části podniku a o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury za neplatné ani žádné soudní rozhodnutí, které by označilo tyto předmětné smlouvy za neplatné. Žalovaný 1) tímto veřejně vytváří dojem, že Žalobce jedná protiprávně a tím opět hrubým způsobem a neoprávněně zasahuje do dobré pověsti Žalobce.

Důkazy:

Pisemný přepis článku „*Akcie vodáren připluly bez konkurzu*“

Článek „*Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!*“

iii) Tvrzení III

Vůbec nejzávažnějších zásahů do dobré pověsti se podle pevného přesvědčení Žalobce Žalovaný 1) dopustil v posledním z označených článků zveřejněných v Mladé frontě dnes dne 26.10.2004. Prakticky veškeré odpovědi na otázky redaktora MF Dnes neoprávněně poškozují dobrou pověst Žalobce:

„Vůbec nechápu, proč obce daly vodárny z ruky. Navíc někomu, kdo sem vůbec nic nepřinesl. Spíš naopak. Vycucá z nás peníze, až budeme hledět,“ říká na adresu francouzské Veolia Water Mišák.

** Zlínská vodárenská ujišťuje na všech frontách, že ceny vody radikálně nestoupnou. Vy tvrdíte opak. Proč?*

Uvedu vám příklad: Na severní Moravě koupila vodárny společnost Penta a v podstatě vzápětí si nechala vyplatit dividendy, tuším, že půl druhé miliardy korun. Na to si musela vzít úvěr, který si započítá do nákladů na vodné a stočné. Na Zlínsku je cena vody zatím regulovaná. Zlínská vodárenská ji určitě nezvedne naráz. Oni budou vymýšlet nové služby, které pak ceny vody zvýší.

** Které služby máte na mysli?*

Například si nechají v rámci své finanční skupiny dodat nový informační systém. Ten bude něco stát. A tato částka se promítne do nákladů na vodné a stočné. Považují to za skryté tunelování firmy! Nejhorší ale je, že obce se jako akcionáři nebudou moci dozvědět, za co provozovatel vodovodní a kanalizační sítě peníze utrací. Neposkytne jim totiž důležité doklady. A pokud ano, tak určitě nebudou pravdivé.

** Jak může záležitost dopadnout?*

Ještě jednou bych zdůraznil, proč se to všechno stalo. Někdo přišel a bez výběrového řízení, aniž by přinesl nějaký kapitál či know-how, se dostal k předmětu podnikání - dodávce pitné vody a odvádění a čištění odpadních vod. To je zlatý důl. A on v něm teď kontroluje veškeré finanční toky. A navíc: obce budou do infrastruktury investovat miliony, aby splnily evropské normy, ale profit z toho bude mít provozovatel. Smrdí to ze všech stran.

** A ten výhled?*

To nikdo neví. Ekonomicky tento model ještě nikdo neobhájil. Ale oni jsou bohatá nadnárodní firma, žádní břídilové. Daří se jim naše zákony obcházet a dobře kamuflovat. A až bude zle, tak firmu prodají. Je mi z toho smutno...

Žalobce se v této souvislosti důrazně ohrazuje proti všem výše uvedeným tvrzením Žalovaného. Žalobce v žádném případě z nikoho „necucá peníze.“ Důrazně se ohrazuje proti jakémukoliv spojení se společností Penta. Dle výpisu z obchodního rejstříku se společnost Penta zabývá převážně finanční a poradenskou činností, zatímco převážným předmětem činností Žalobce a všech společností z jeho skupiny působících na území České republiky je provozování vodohospodářských zařízení.

Žalobce dále důrazně odmítá tvrzení Žalovaného o tom, že cena vody je na Zlínsku zatím regulovaná a „oni“ (tj. Žalobce, respektive vodohospodářské společnosti z jeho skupiny) si budou „vymýšlet nové služby, které pak ceny vody zvýší.“ Cena vodného a stočného není zatím regulovaná ale je regulovaná stále, platnými právními předpisy a není regulovaná na Zlínsku a nýbrž na celém území České republiky. Cenu vodného a stočného nelze stanovit libovolně, neboť v souladu se zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, v platném znění patří mezi věcně regulované ceny. Platný seznam zboží s regulovanými cenami je obsažen ve Výměru MF č. 01/2004 ze dne 5. prosince 2003, část II. položka 41.00.11. Žalobce dokládá tabulku srovnání cen vodného a stočného, ze které jednoznačně vyplývá, že vodné a stočné je na územích obsluhovaných společnostmi ze skupiny Žalobce nižší než činí celorepublikový průměr. Z příložené tabulky srovnání cen vodného a stočného je patrné, že průměrná cena vodného a stočného v roce 2003 činila v České republice 40.61 Kč/m³, zatímco na území zásobovaném společnostmi ze skupiny Žalobce to bylo 40.49 Kč/m³.

Žalobce si nevymýšlí ve společnostech spravujících vodovody a kanalizace na území České republiky žádné nové služby, a nýbrž zcela konkrétně přispívá ke snižování nákladů a zvyšování efektivity provozování vodovodů a kanalizací a tím sociálně udržitelnému vývoji cen vodného a stočného. Jako příklad lze uvést vývoj ve společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s. (největší vodárenské společnosti v České republice) po vstupu koncernu Veolia Water do této společnosti. Žalobce přikládá prezentaci společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s., ze které vyplývá, že v roce 2003 činila ztráta vody v Praze 28.72% proti 34.17% v roce 2000 před privatizací PVK. Stejně tak v Praze poklesl jednotkový únik vody z 8,66 tis. m³/km/rok v r. 2000 na 5,34 tis. m³/km/rok/ v roce 2003, tj. pokles o 38 % a byl zvýšen průzkum vodovodní sítě: v r. 2003 bylo prověřeno 1 947 km a nalezeno 568 skrytých úniků vody, zatímco v r. 2000 bylo prověřeno jen 698 km a nalezeno 458 skrytých úniků vody. Počet havárií na vodovodní síti poklesl z 10 384 havárií v roce 2000 na 7 349 v roce 2003. Provozní náklady poklesly za 3 roky po vstupu koncernu Veolia Water do této společnosti o 25%. To vše díky působení Žalobce zastřešujícího činnost koncernu v České republice. Tím samým směrem chce Žalobce postupovat i na Zlínsku – snižovat provozní náklady tak, aby tlaky na zvýšení vodného a stočného byly co nejnižší. Provozní plány společnosti Zlínská vodárenská, a.s. naopak počítají s tím, že v příštím roce dojde ke snížení ztráty vody v síti o jedno procento, což představuje snížení nákladů o více než dva milióny korun, což představuje průměrný roční zisk z vodohospodářské činnosti společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.

Žalobce dále důrazně odmítá tvrzení Žalovaného 1), že jde o „skryté tunelování firmy“ a že „neposkytne akcionářům (zjevně akcionářům společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.) důležité podklady a pokud ano, určitě nebudou pravdivé.“ Tato tvrzení z úst veřejného činitele považuje Žalobce za naprosto skandální, neboť ukazují na Žalobce jako na osobu, která se dopouští protiprávních, nekalých či dokonce kriminálních praktik. Podle pevného přesvědčení Žalobce jde o nejhrubší možné zásahy do dobré pověsti právnické osoby. To konečně potvrzuje i závěrečné tvrzení Žalovaného o tom, že se „jim (tj. Žalobci a společností ze skupiny Žalobce) daří dobře obcházet zákony a kamuflovat.“ Žalovaný 1) nemá a ani mít nemůže žádný důkaz o tom, že by Žalobce při své obchodní činnosti jakýmkoliv způsobem „tuneloval“ jakoukoliv společnost. Výraz „tunelování“ se přitom v České republice obecně vžil pro nejhorší praktiky převodů majetku z obchodních společností a obcházení jejich věřitelů z první poloviny devadesátých let. Žalovaný 1) tímto spojuje Žalobce s takovými praktikami a tímto zásadním a skandálním způsobem neoprávněně zasahuje do jeho dobré pověsti.

K tvrzení, že „ekonomicky tento model (rozumí se provozní model) ještě nikdo neobhájil“ Žalobce pouze odkazuje na to, co bylo uvedeno výše, tj., že provozní model provozování vodovodů a kanalizací je využíván na 60% vodárenského trhu v České republice.

Důkazy:

Písemný přepis článku „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“

Internetový výpis společnosti Penta Finance, a.s. z obchodního rejstříku

Tabulka srovnání cen vodného a stočného

Prezentace společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s.

Výpověď svědkyně Evy Kučerové, ředitelky komunikace Žalobce pro střední Evropu a Rusko

Výpověď svědka Martina Bernarda, ředitele obchodní společnosti Zlínská vodárenská, a.s.

VII.

Žalobce v souvislosti s tvrzeními Žalovaného 1) poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu 28 Cdo 393/2001, ve kterém Nejvyšší soud uvádí „**Neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti je totiž jednání, které zasahuje do práv chráněných ustanovením § 11 občanského zákoníku a je v rozporu s povinnostmi původce zásahu, stanovenými právním řádem /jak bylo již vyloženo v rozhodnutí uveřejněném pod č. 46/1995 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vydávané Nejvyšším soudem/. Neoprávněným zásahem je zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje práva chráněná ustanoveními § 11 a násl. občanského zákoníku; bez významu je tu skutečnost, zda původce zásahu si byl vědom např. nepravdivosti tvrzení nebo zda šlo pouze o nedbalé přejímání poznatků a jejich šíření /srov. k tomu výklad obsažený ve Sborníku III. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1980, str. 172/. Samo uveřejnění nepravdivého údaje, dotýkajícího se osobnosti fyzické osoby, zakládá zpravidla neoprávněný zásah do práva na ochranu její osobnosti, odůvodňující požadavek na poskytnutí zadostiučinění podle ustanovení § 13 odst. 1 občanského zákoníku / viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 15/1996 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek /.“**

Žalobce tímto poukazuje na analogický charakter práva na ochranu osobnosti fyzické osoby a práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby a domnívá se, že lze dovodit, že „neoprávněným zásahem do dobré pověsti právnické osoby je každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje práva chráněná ustanovením § 19b občanského zákoníku a bez významu je v tomto případě skutečnost, zda původce zásahu si byl vědom nepravdivosti tvrzení nebo šlo o nedbalé přejímání poznatků a jejich šíření.“ Žalobce dále poukazuje na to, že neoprávněné zásahy do dobré pověsti právnické osoby ze strany Žalovaného 1) jsou o to závažnější, že jejich původcem byl starosta města Otrokovic - tedy veřejný činitel a není zřejmé, zda jde z jeho strany o exces nebo o oficiální stanoviska Žalovaného 2).

Dobrá pověst jakéhokoliv podnikatele (soutěžitele na trhu) je přitom hodnotou, která významným způsobem ovlivňuje postavení podnikatele na trhu, tedy v hospodářské soutěži, a současně i jeho hospodářské výsledky, včetně akvizic a rozvoje další činnosti. Ukazuje se, že dobrá pověst vedle příslušného know-how tvoří poměrně velký základ úspěchu ve fungování té které právnické osoby a v tržní ekonomice tvoří neoddelitelnou součást konkurenčního boje. Subjekt požívající výsady dobré pověsti má konkurenční výhodu před tím, který dobrou pověstí nedisponuje. V tomto smyslu jde tedy nejen o termín právní ale také o termín ekonomický. Z těchto důvodů také podléhá institut dobré pověsti právnické osoby zákonné ochraně a je přitom zcela zjevné, že jakékoliv nepravdivé spojení právnické osoby s korupcí či obcházením zákonů představuje nejhorší zásah do její dobré pověsti, který je způsobilý ovlivnit mínění a rozhodování stávajících zákazníků a obchodních partnerů právnické osoby a tím i její postavení na trhu.

Žalobce v této souvislosti poukazuje zejména na ustanovení § 6 odst. 1 Vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, které stanoví:

„Položka „B.I. Dlouhodobý nehmotný majetek“ obsahuje zejména zřizovací výdaje, nehmotné výsledky výzkumu a vývoje, software, ocenitelná práva a goodwill s dobou použitelnosti delší než jeden rok a od výše ocenění určené účetní jednotkou, s výjimkou goodwillu, a při splnění podmínek dále stanovených a při splnění povinností stanovených zákonem, zejména respektováním principu významnosti a věrného a poctivého zobrazení majetku. Dobou použitelnosti se rozumí doba, po kterou je majetek využitelný pro současnou nebo uchovatelný pro další činnost nebo může sloužit jako podklad nebo součást zdokonalovaných nebo jiných postupů a řešení včetně doby ověřování nehmotných výsledků.“

Slovník cizích slov pro nové století, Jiří Linhart a kol. vydaný nakladatelstvem Dialog v roce 2003, str. 138 pak uvádí: *„Goodwill: dobré jméno obchodní značky, firmy, výrobku.“* Není tedy pochyb o tom, že dobrou pověst, v zahraničí běžně označovaná jako goodwill, chápe ve shodě se zavedenými definicemi zákonodárce za ekonomickou (jinou majetkovou) hodnotu, která sama o sobě může být velmi vysoká a kterou je nutno přísně chránit.

Na základě těchto úvah a s přihlédnutím k významu a postavení na trhu Žalobce, s přihlédnutím k významu a pokrytí deníku Mladá Fronta Dnes, v němž byly uveřejněny předmětné články jakož i s přihlédnutím k závažnosti povahy a opakovanosti zásahů do dobré pověsti Žalobce (zejména ve vztahu k naznačovanému spojení Žalobce s obcházením zákonů) a vzhledem k přítomnosti veřejnoprávního prvku v celé kauze navrhuje Žalobce níže uvedené přiměřené zadostiučnění.

Důkazy:

Výtah ze Slovníku cizích slov pro nové století

VIII.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tímto Žalobce navrhuje Krajskému soudu v Brně, aby vydal tento

rozsudek:

- I. Pan MVDr. Stanislav Mišák je povinen zveřejnit do patnácti dnů od právní moci rozsudku ve třech po sobě jdoucích vydáních deníku Mladá Fronta Dnes, v příloze Východní Morava na str. 1 inzerát v rozsahu ¼ tiskové strany obsahující následující omluvu: „MVDr. Stanislav Mišák se omlouvá obchodní společnosti Veolia Water Česká republika, s.r.o. za nepravdivé, neobjektivní a zavádějící tvrzení a komentáře, které uvedl v článcích „Zlínskem zmitají ostré spory o vodu“; „Akcie vodáren připluly bez konkurzu“ a „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“ zveřejněných v deníku Mladá Fronta Dnes dne 26.10.2004 a které hrubým způsobem zasáhly do dobré pověsti obchodní společnosti Veolia Water Česká republika, s.r.o.“
- II. Pan MVDr. Stanislav Mišák je povinen zaplatit Žalobci jako přiměřené zadostiučnění částku ve výši 1.000.000,- Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku. V téže lhůtě je pan MVDr. Stanislav Mišák povinen nahradit Žalobci náklady řízení, to vše k rukám právního zástupce Žalobce.

Pro případ, že napadená tvrzení uvedená panem MVDr. Stanislavem Mišákem byla projevem vůle a stanoviskem města Otrokovice navrhuje Žalobce Krajskému soudu v Brně vydání tohoto

rozsudku:

- I. Město Otrokovice je povinno zveřejnit do patnácti dnů od právní moci rozsudku ve třech po sobě jdoucích vydáních deníku Mladá Fronta Dnes, v příloze Východní Morava na str. 1 inzerát v rozsahu ¼ tiskové strany obsahující následující omluvu: „Město Otrokovice se omlouvá obchodní společnosti Veolia Water Česká republika, s.r.o. za nepravdivé, neobjektivní a zavádějící tvrzení a komentáře, které uvedl v článkách „Zlínskem zmítají ostré spory o vodu“; „Akcíe vodáren připluly bez konkurzu“ a „Mišák: Prodej vodáren? Přece skryté tunelování!“ zveřejněných v deníku Mladá Fronta Dnes dne 26.10.2004 a které hrubým způsobem zasáhly do dobré pověsti obchodní společnosti Veolia Water Česká republika, s.r.o.“
- II. Město Otrokovice je povinno zaplatit Žalobci jako přiměřené zadostiučinění částku ve výši 1.000.000,- Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku. V téže lhůtě je město Otrokovice povinno nahradit Žalobci náklady řízení, to vše k rukám právního zástupce Žalobce.

Mgr. Ing. Zdeněk Strnad
na základě plné moci

